ลำไยอินโดนีเซียพร้อมที่จะแข่งขันกับลำไยนำเข้าแล้ว

ใครบ้างไม่คุ้นเคยกับผลไม้ที่เรียกว่า "ตาแมว" ที่มีรสชาติหวาน มีกลิ่นหอมที่โดดเด่นทำให้หลายคนรักผลไม้ชนิดนี้ จากข้อมูลของสำนักสถิติกลาง (Central Bureau of Statistic - BPS) พบว่าการนำเข้าลำไยในช่วง ๓ ปีที่ผ่านเพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีการนำเข้าลำไยจำนวน ๔๑,๐๐๐ ตัน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เพิ่มขึ้นเป็น ๕๒,๐๐๐ ตัน และเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จนถึงเดือนตุลาคมเป็นจำนวน ๗๗,๐๐๐ ตัน ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าความต้องการการบริโภคลำไยในอินโดนีเซียจะเพิ่มขึ้นตามอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากร

สามประเทศที่เป็นผู้ส่งออกลำไยมาอินโดนีเซีย ได้แก่ ไทย เวียดนาม และจีน ซึ่งประเทศไทยกลายเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ที่สุดโดยมีปริมาณส่งออกถึง ๕๕,๐๐๐ ตันต่อปี ซึ่งไม่น่าแปลกใจเพราะประเทศไทยกลายเป็นหนึ่งในศูนย์กลางผลิตลำไยในเอเชียด้วยสภาพภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยในการปลูกของประเทศ

อินโดนีเซียและไทยเป็นประเทศเขตร้อนที่มีสภาพภูมิอากาศในสภาพอากาศที่คล้ายกัน ถ้าลำไยสามารถเจริญเติบโตได้ดีในไทยแล้วในอินโดนีเซียก็สามารถจะเติบโตได้เช่นกัน การเพาะปลูกลำไยในอินโดนีเซียได้รับการพัฒนาขึ้นมานานแล้ว ประการแรกคือบริเวณที่ราบสูง เช่น จังหวัดชวากลาง และจังหวัดชวาตะวันออกเป็นสองจังหวัดที่ได้เริ่มต้นการเพาะปลูกลำไย ทั้งสองจังหวัดนี้กลายเป็นพื้นที่ผลิตลำไยมากที่สุดในอินโดนีเซีย จากการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร เกษตรกรจึงมีความคิดที่จะพัฒนาการปลูกลำไย เป็นผลทำให้เกษตรกรสามารถปลูกลำไยจากเดิมที่ปลูกได้ในเฉพาะในบริเวณที่ราบสูงเท่านั้น ก็สามารถเพาะปลูกได้ในที่ราบลุ่มเช่นกัน ปัจจุบันการเพาะปลูกลำไยได้เติบโตขึ้นเป็นหนึ่งในผลไม้ที่มีศักยภาพในการเพาะปลูก

รัฐบาลอินโดนีเซียผ่านกระทรวงเกษตรกำลังดำเนินการตามขั้นตอนในการแทนที่สินค้านำเข้าโดยการพัฒนาสินค้าผลไม้บางชนิดที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ และการเพาะปลูกทางด้านเทคนิคจะช่วยทำให้สามารถผลิตได้ดีในประเทศอินโดนีเซีย ปัจจุบันมีลำไยหลายพันธุ์ที่ได้ถูกนำมาส่งเสริมโดยกระทรวงเกษตร ได้แก่ พันธุ์ Batu (หิน), พันธุ์ Selarong, พันธุ์ Diamond River, พันธุ์ Pingpong, พันธุ์ Crystal, พันธุ์ Itoh, พันธุ์ Mutiara, พันธุ์ Poncokusumo และ พันธุ์ kateki การพัฒนาพื้นที่เพาะปลูกลำไยได้รับการสนับสนุนจากกรมพืชสวนที่ได้เริ่มขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๐ การพัฒนาพื้นที่เพาะปลูกลำไยได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุน APBN มีพื้นที่เพาะปลูกถึง ๒๐๓ เฮคแตร์ และในปีพ. ศ. ๒๕๖๑ จะมีการขยายพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มอีก ๘๕ เฮคตาร์ในบริเวณพื้นที่เขตการปกครองของ Tuban, Lampung Timur, Lampung Selatan, Tenggamus, West Lampung, Pesawaran, Pontianak, Semarang, Jepara, Wonogiri และ Blora รัฐบาลอินโดนีเซียยังคงมุ่งมั่นในการพัฒนาลำไย แม้กระทั่งตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาสวนลำไยเชิงพาณิชย์ด้วยรูปแบบความร่วมมือร่วมกับภาคเอกชน

การพัฒนาลำไยในอินโดนีเซียไม่เพียงแต่อำนวยความสะดวกโดยรัฐบาลเท่านั้น ณ ตอนนี้ประชาชนเริ่มสนใจการเพาะปลูกลำไยโดยธรรมชาติด้วยตนเอง ซึ่งสามารถเห็นได้จากจำนวนต้นลำไยในอินโดนีเซียที่มีประมาณ ๒๔๕,๐๐๐ ต้นหรือพื้นที่ ๘๐๐ เฮคตาร์ ศูนย์กลางการผลิตลำไยกระจายอยู่ในหลายพื้นที่ของเกาะชวาซึ่งคาดว่า

ประมาณร้อยละ ๓๗ มีผลผลิตแล้ว และคาดการณ์ไว้ว่าการผลิตลำไยในระยะเวลา ๓ ปีถัดไปจะมีผลผลิตลำไยถึง ๑๗,๐๐๐ ตัน ภายใต้การขยายตัวอย่างต่อเนื่องในช่วง ๒ - ๓ ปีข้างหน้านี้ ลำไยอินโดนีเซียสามารถแข่งขันกับลำไยนำเข้าได้แน่นอน

นอกเหนือจากการอำนวยความสะดวกในการพัฒนาพื้นที่ปลูกลำไยแล้ว ยุทธศาสตร์อื่นๆ ที่กระทรวงเกษตรจัดทำเพื่อลดอัตราการนำเข้า คือการประสานงานกับกระทรวงการค้าในการออก RIPH และ SPI ตลอดจนแนวทางที่จะช่วยให้ผู้นำเข้าจัดลำดับความสำคัญด้านสวัสดิการของเกษตรกรในท้องถิ่น

อินโดนีเซียจะสามารถผลิตลำไยที่มีคุณภาพได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การบริโภคลำไยในประเทศไม่จำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศอีกต่อไป
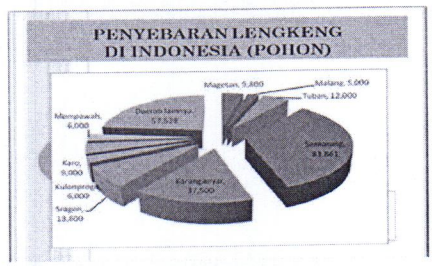
แหล่งที่มาของข้อมูล : ประกาศกรมการเพาะปลูกผลไม้และดอกไม้ฉบับเดือนมกราคม ๒๕๖๑